

16 Ιανουαρίου, 1991

[ΣΑΒΒΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 322/88).

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Καθοριστικό στοιχείο σε περίπτωση ισόβαθμων υποψηφίων, η απόδοσή τους στις συνεντεύξεις.
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Αιτιολογία — Δεν απαιτείται η καταγραφή των συγκεκριμένων ερωταποκρίσεων στα πρακτικά αλλά μόνο των ευρημάτων της απόδοσης των υποψηφίων και των σχετικών σχολίων βάσει αυτών.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αξιολογώντας τα προσόντα των υποψηφίων — Τότε μόνο επεμβαίνει αν αποδειχθεί ότι η αξιολόγηση της Ε.Δ.Υ. ήταν εσφαλμένη ή η απόφασή της δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή σε αυτή — Αν αποδειχθεί έκδηλη υπεροχή του υπαλλήλου που δεν επιλέγηκε συνάγεται υπέρβαση άκρων ορίων διακριτικής ευχέρειας του διορίζοντος οργάνου.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Ένα από τα στοιχεία που σταθμίζεται μαζί με τα υπόλοιπα — Δεν αποτελεί από μόνο του καθοριστικό παράγοντα στην αξιολόγηση των υποψηφίων.
- 20 Ο αιτητής ζήτησε με την παρούσα προσφυγή την ακύρωση απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος, αντ' αυτού, στη Μόνιμη (Τακτικός Προϊκτολογισμός) Θέση Επιθεωρητή Β', Μέσης Εκπαίδευσης, για την ειδικότητα Βιομηχανικών Τεχνών και Χειροτεχνίας.

Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής και ακολουθή-

θηκε για την πλήρωσή της η καθιερωμένη διαδικασία με προκήρυξη, έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, προσωπικές συνεντεύξεις κλπ. Κατά τη συνέντευξη ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε εξαιρετη απόδοση ενώ ο αιτητής καλή. Η Συμβουλευτική Επιτροπή σύστησε ως καταλληλότερους προς διορισμό υποψηφίους τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος. Κατά τις συνεντεύξεις ενώπιον της Ε.Ε.Υ. το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκε, τόσο από το Γενικό Επιθεωρητή Τεχνικής Εκπαίδευσης που παρίστατο όσο και από την Ε.Ε.Υ., ως πολύ καλός και ο αιτητής, αντίστοιχα, ως καλός. Η Ε.Ε.Υ. κατέληξε, στο πρακτικό της προσβαλλόμενης απόφασής της, ότι με βάση το σύνολο των στοιχείων το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε του αιτητή σε αξία και προσόντα (η Ε.Ε.Υ. σημείωσε την κατοχή από αυτόν μεταπτυχιακού τίτλου) και ότι ο αιτητής υπερείχε σε αρχαιότητα, κατέχοντας μάλιστα θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης έναντι της θέσης Βοηθού Διευθυντή του ενδιαφερομένου μέρους.

Με βάση την υπεροχή στα δύο κριτήρια η Ε.Ε.Υ. προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος, απόφαση που οδήγησε στην παρούσα προσφυγή. Ο αιτητής προέβαλε πραγματική πλάνη της Ε.Ε.Υ. και υπέρβαση της εξουσίας της, ισχυριζόμενος τη δική του υπεροχή σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα. Ο αιτητής έκανε συγκεκριμένες αναφορές στην αξία (βαθμολογία) και τα προσόντα (πτυχία) του ενδιαφερόμενου μέρους και ισχυρίστηκε ότι η Ε.Ε.Υ. έδωσε μεγαλύτερη από τη δέουσα βαρύτητα στις προσωπικές συνεντεύξεις, παραγνωρίζοντας τα βασικά κριτήρια. Τόνισε επίσης την υπεροχή του σε αρχαιότητα η οποία παραγνωρίστηκε, κατά τον ισχυρισμό του, ανατιολόγητα. Γενικότερα, ο αιτητής αμφισβήτησε την νομιμότητα της αιτιολογίας της προαγωγής. Οι καθ' ων η αίτηση αλλά και το ενδιαφερόμενο μέρος, αντέκρουσαν ένα προς ένα τους ισχυρισμούς του αιτητή.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Το καθήκον των δημόσιων οργάνων που προβαίνουν σε διορισμούς είναι η επιλογή του καλύτερου υποψηφίου με βάση το σύνολο των σχετικών δεδομένων. Λαμβανομένων υπόψη και των ισχυρισμών του αιτητή επί του προκειμένου, είναι γεγονός ότι και οι δύο υποψήφιοι μπορούν να χαρακτηριστούν από απόψεως βαθμολογίας σαν άριστοι, οπότε το πρόσθετο στοιχείο που θα καθόριζε την υπεροχή σε αξία του ενός από τους δύο ήταν αναγκαστικά η απόδοση κατά τις συνεντεύξεις ιδιαίτερα ενόψει του γεγονότος ότι η επίδικη θέση βρίσκεται ψηλά στην ιεραρχία της εκπαίδευσης, πράγμα που κατά τη νομολογία καθιστά την απόδοση στις συνεντεύξεις κρίσιμότερη. Όσον αφορά την αιτιολογία για την αποτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, η νομολογία δεν απαιτεί πλήρη καταγραφή των συγκεκριμένων ερωταποκρίσεων στα πρακτικά αλλά μόνο των ευρημάτων της απόδοσης των υποψηφίων και των σχετικών σχολίων βάσει

αυτών. Στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει επαρκής αναφορά στα πρακτικά της Ε.Ε.Υ. σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, η οποία να αιτιολογεί το εύρημά της για την αξιολόγηση των υποψηφίων. Ήταν δε εύλογο για την Ε.Ε.Υ. να δώσει τη δέουσα σημασία που έδωσε στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις.

2. Αναφορικά με τα προσόντα, η Ε.Ε.Υ., έχοντας την σχετική αρμοδιότητα, έκρινε ότι και οι δύο υποψήφιοι κατείχαν τα προσόντα που απαιτούσε το σχέδιο Υπηρεσίας για τη θέση αλλά κατέληξε στην υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους λόγω του μεταπτυχιακού του τίτλου. Καμία μαρτυρία δεν παρουσίασε ο αιτητής για να θέσει σε αμφιβολία την ορθότητα των διαπιστώσεων της Ε.Ε.Υ. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να μετατραπεί σε εμπειρογνώμονα και να προβεί χωρίς καμία μαρτυρία στην αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων που αποτελεί έργο της Ε.Ε.Υ. Τότε μόνο το Δικαστήριο επεμβαίνει, αν ικανοποιηθεί ότι η αξιολόγηση της Ε.Ε.Υ. ήταν εσφαλμένη, ή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, η απόφασή της δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή σε αυτή, πράγμα που στην προκειμένη περίπτωση δεν έγινε.

3. Όσον αφορά το θέμα της αρχαιότητας, είναι αποδεκτό ότι ο αιτητής υπερέχει αισθητά του ενδιαφερόμενου μέρους. Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι η αρχαιότητα είναι ένα από τα στοιχεία που σταθμίζεται μαζί με τα υπόλοιπα, δεν αποτελεί δηλαδή από μόνο του καθοριστικό παράγοντα στην αξιολόγηση των υποψηφίων. Από τη νομολογία επίσης δίδεται ότι σε περιπτώσεις διορισμού σε θέσεις ψηλά στην ιεραρχία, το διορίζον όργανο έχει ευρύτερη διακριτική εξουσία.

4. Είναι καθιερωμένη αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι το Δικαστήριο δεν προβαίνει στην ακύρωση μίας απόφασης προαγωγής όταν αυτή είναι σύμφωνη με το Νόμο και εύλογα επιτρεπτή, εκτός αν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι αυτού που διορίστηκε. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για προαγωγή ή διορισμό, στην κρίση του αρμοδίου οργάνου. Μόνο σε περίπτωση αποδείξεως έκδηλης υπεροχής συνάγεται η υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας του οργάνου και κατά συνέπεια η ενέργεια του καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας, που δικαιολογεί την αναθεώρηση. Στην προκειμένη περίπτωση η προσαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Ε.Υ. Ο αιτητής δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Όσο για την αιτιολογία, προκύπτει καθαρά από το περιεχόμενο των πρακτικών της συνεδρίας στην οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Prezas v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2052.

Theodossiou v. The Republic of Cyprus, 2 R.S.C.C. 44.

Republic v. Panayiotides (1987) 3 C.L.R. 1081.

Ζαβρός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 733/85 κ.τ.λ., ημερ. 31.7.89). 5

Theofilides and Others v. The Republic (Προσφυγή αρ. 96/87, ημερ. 24.5.89).

Mytides and Another v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1096.

Karis v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 496. 10

Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 870/87 και 873/87, ημερ. 15.5.89).

Frangos v. The Republic (1970) 3 C.L.R. 312.

Ierides v. The Republic (1980) 3 C.L.R. 165 σελ. 183.

Simillis v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 608. 15

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 789, 791, 796, ημερ. 30.5.89).

Georghiou and Others v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 678.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Επιθεωρητή Β' Μέση Εκπαίδευση, για την ειδικότητα των Βιομηχανικών Τεχνών και της Χειροτεχνίας αντί του αιτητή. 20

Α. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή. 25

Ε. Λοιζίδου (Κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους καθ' ων η αίτηση.

Α.Σ. Αγγελίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Σαββίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

5 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 25/11/1987, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 22 Ιανουαρίου, 1988, σύμφωνα με την οποία οι καθ' ων η αίτηση προήγαγαν τον Αντώνη Μιχαηλίδη στη Μόνιμη (Τακτικός Προϋπολογισμός) Θέση Επιθεωρητή Β', Μέσης Εκπαίδευσης, για την ειδικότητα των Βιομηχανικών Τεχνών και της Χειροτεχνίας, από την 1η Δεκεμβρίου, 1987.

Τα γεγονότα είναι σε συντομία τα ακόλουθα:-

15 Κατά τον ουσιαστικό χρόνο ο αιτητής κατείχε τη θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης και το ενδιαφερόμενο μέρος τη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης.

20 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας με επιστολή του, με ημερομηνία 5/8/1987, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.), ζήτησε την πλήρωση μιας κενής θέσης Επιθεωρητή Β' στην Τεχνική Εκπαίδευση για την ειδικότητα των Βιομηχανικών Τεχνών και Χειροτεχνίας (Industrial Arts and Crafts), της οποίας η πλήρωση είχε εγκριθεί από τον Υπουργό Παιδείας. Επειδή η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής, η Ε.Ε.Υ. την προκήρυξε με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 14/8/1987, με τελευταία ημερομηνία αποδοχής αιτήσεων την 5/9/1987.

30 Σύμφωνα με το Άρθρο 35B(1) του Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 65/87, κατάλογος των αιτητών μαζί με τις αιτήσεις τους, οι φακέλοι των υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αντίγραφο της δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα, διαβιβάστηκαν στο Διευθυντή Τεχνικής Εκπαίδευσης που, σύμφωνα με το Νόμο, είναι πρόεδρος της 35 οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.

Στις 21/9/1987 ο Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

διαβίβασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής προς την Ε.Ε.Υ., σύμφωνα με την οποία η Συμβουλευτική Επιτροπή μελέτησε τα στοιχεία που περιέχονταν στις αιτήσεις, καθώς και τα στοιχεία των προσωπικών και εμπιστευτικών φακέλων των υποψήφιων που έκρινε ότι κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό στην επίδικη θέση και, ύστερα από προσωπική συνέντευξη των υποψήφιων αυτών, κατά την οποία έκρινε την απόδοση του ενδιαφερόμενου μέρους σαν εξαιρετη και του αιτητή σαν καλή, επέλεξε σαν τους πιο κατάλληλους προς επιλογή για διορισμό στην επίδικη θέση τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Στις 18/11/1987 η Ε.Ε.Υ. εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν, κατήρτισε τον τελικό κατάλογο των υποψήφιων, και αποφάσισε να καλέσει τους υποψήφιους σε προσωπική συνέντευξη.

Στις 24/11/1987 η Ε.Ε.Υ., αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους υπηρεσιακούς φακέλους των υποψήφιων που επέλεξε να καλέσει σε προσωπική συνέντευξη, αποφάσισε πως για την αξιολόγηση της απόδοσης των υποψήφιων κατά τις συνεντεύξεις ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα:-

(α) Γλωσσική επάρκεια, άνεση και ετοιμότητα στην διατύπωση απόψεων.

(β) Ενημερότητα πάνω σε σύγχρονες εξελίξεις στα παιδαγωγικά και εκπαιδευτικά θέματα.

(γ) Γνώση οργανικών και διοικητικών προβλημάτων της Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης.

(δ) Γνώση ευθυνών και καθήκοντα Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης.

(ε) Επιστημονική τεκμηρίωση απόψεων, και

(στ) Γενική απόδοση, εμφάνιση και προσωπικότητα.

5 Στις 25/11/1987 η Επιτροπή δέχτηκε σε προσωπική συνέντευξη τους υποψήφιους στην παρουσία του Γενικού Επιθεωρητή Τεχνικής Εκπαίδευσης, ο οποίος κλήθηκε να παρευρεθεί για το σκοπό αυτό. Μετά το πέρας των συνεντεύξεων, και αφού ο Γενικός Επιθεωρητής εξέφρασε τις κρίσεις του για την απόδοση των υποψηφίων, η Επιτροπή προχώρησε στην αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις.

10 Στα σχετικά πρακτικά της συνεδρίας αναφέρονται τα εξής:-

15 "Μετά τη συμπλήρωση των συνεντεύξεων, ο Γενικός Επιθεωρητής Τεχνικής Εκπαίδευσης σύμφωνα με το άρθρο 35B(9) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) Νόμου του 1987 (65/87), εκφέρει τις κρίσεις του για την απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές που έχουν ως εξής:

Μιχαηλίδης Αντώνης	Πολύ Καλός
Χριστοφόρου Ιωάννης	Καλός.

20 Μετά την αποχώρηση του κ. Φιλοκύπρου, η Επιτροπή με βάση τα κριτήρια που καθόρισε στις 24/11/87 (βλ. πρακτικά 24/11/87), προβαίνει στην αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις ως ακολούθως:

25 Μιχαηλίδης Αντώνης	Πολύ Καλός
Χριστοφόρου Ιωάννης	Καλός.

Στη συνέχεια η Επιτροπή, αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη,

30 α) την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής,
β) το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων των υπηρεσιακών Εκθέσεων, και

γ) την εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις βρίσκει τα ακόλουθα:

Αξία: Για τον καθορισμό της αξίας των υποψηφίων η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων, τις υπηρεσιακές τους εκθέσεις, δίδοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες και ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους την απόδοση τους κατά την προσωπική συνέντευξη όπως φαίνεται πιο πάνω. Με βάση τα στοιχεία αυτά ο κ. Αντώνης Μιχαηλίδης υπερέχει από τον κ. Ιωάννη Χριστοφόρου ως προς την αξία. 5 10

Προσόντα: Και οι δύο υποψήφιοι έχουν τα προσόντα που απαιτούν τα Σχέδια Υπηρεσίας για τη θέση. Σημειώνεται ότι ο κ. Αντώνης Μιχαηλίδης έχει μεταπτυχιακό τίτλο (ΜΑ). 15

Αρχαιότητα: Ο κ. Ιωάννης Χριστοφόρου που κατέχει θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης υπερέχει σε αρχαιότητα από τον κ. Μιχαηλίδη που κατέχει θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης.

Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ύστερα από συνεκτίμηση της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας των υποψηφίων και αφού έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα κριτήρια αυτά βρίσκει ότι ο κ. Μιχαηλίδης παρουσιάζει καλύτερη συγκριτικά εικόνα λόγω της υπεροχής του σε αξία και προσόντα. 20 25

Με βάση τα πιο πάνω, η Επιτροπή αποφασίζει ομόφωνα να προσφέρει προαγωγή στη θέση Επιθεωρητή Β' (Μέση Εκπαίδευση) για τις Βιομηχανικές Τέχνες και Χειροτεχνία από 1/12/87 στον κ. Αντώνη Μιχαηλίδη."

Την απόφαση αυτή προσβάλλει με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής με τον ισχυρισμό ότι η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους του οποίου ο αιτητής υπερερεί κατά τον ισχυρισμό του, είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε νομικού αποτελέσματος. 30

Με τη γραπτή του αγόρευση ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή προβάλλει τους ακόλουθους νομικούς λόγους:-

5 Σαν πρώτο λόγο πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν υπό καθεστώς πραγματικής πλάνης και/ή καθ' υπέρβαση εξουσίας γιατί παραγνώρισαν το γεγονός ότι ο αιτητής υπερτερεί έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα, παραγνώρισαν και δεν αξιολόγησαν όπως έπρεπε την αξία, προσόντα, 10 την αρχαιότητα, την πείρα, τις ικανότητες και την προσωπικότητα του αιτητή που υπερτερεί έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Παράλειψαν να προβούν στην πρέπουσα διακρίβωση των γεγονότων της υπόθεσης στα θέματα προσφοράς, πείρας και εκπαιδευτικής θέσης, στηρίχτηκαν σε 15 προσόντα τα οποία δεν κατείχε το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τον ουσιώδη χρόνο κατά τον οποίο ο υποψήφιος για προαγωγή όφειλε να κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα δυνάμει του Σχεδίου Υπηρεσίας και, έδωσαν βαρύτητα σε τίτλο του ενδιαφερόμενου μέρους που δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με τα Σχέδια Υπηρεσίας.

20 Αναφερόμενος στην αξία των υποψήφιων ισχυρίστηκε πως, σύμφωνα με τα στοιχεία των φακέλων, το ενδιαφερόμενο μέρος δεν υπερείχε του αιτητή και, η αναφορά στη βαθμολογία του για τα χρόνια 84-86 ήταν εσφαλμένη γιατί το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τον ουσιώδη χρόνο υπηρέ- 25 τούσε ως Επιθεωρητής Μηχανολογίας (η προαγωγή του στη θέση αυτή ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στις 19/12/1986 στην Προσφυγή 231/84 - *Prezas v. The Republic*, (1986) 3 C.L.R. 2052). Η βαθμολογία του αυτή δεν ήταν αριθμητική αλλά με χαρακτηρισμούς και μετα- 30 τράπηκε σε μεταγενέστερο χρόνο σε αριθμητική βαθμολογία.

Αναφορικά με τη βαθμολογία του 1985-1986, κατά την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος βαθμολογήθηκε με 39 και ο αιτητής με 38, η βαθμολογία του αιτητή έγινε με μείζονα 35 επιθεώρηση από τρεις επιθεωρητές γιατί κατείχε τη θέση Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης ενώ του ενδιαφερόμενου μέρους από ένα μόνο επιθεωρητή γιατί, κατά τον ουσιώδη

χρόνο, μετά την ακύρωση της προαγωγής του στη θέση Επιθεωρητή Μηχανολογίας, υπηρετούσε ως Βοηθός Διευθυντής.

Ισχυρίστηκε, επίσης, πως η Ε.Ε.Υ. κατάληξε στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε, αφού εσφαλμένα έδωσε μεγαλύτερη από τη δέουσα βαρύτητα στην απόδοση των υποψήφιων στις προσωπικές συνεντεύξεις, γεγονός που την ώθησε στο να παραγνωρίσει την υπεροχή του αιτητή όσον αφορά την αξία, τα προσόντα, και την αρχαιότητα. 5 10

Αναφορικά με τα προσόντα ισχυρίστηκε πως ο αιτητής υπερέχει σε προσόντα από το ενδιαφερόμενο μέρος του οποίου το δίπλωμα "In Handicraft" δεν είναι πανεπιστημιακό προσόν στην ειδικότητα των Βιομηχανικών Τεχνών και Χειροτεχνίας, γιατί είναι δίπλωμα κολλεγίου και όχι πανεπιστημίου, σε αντίθεση με τον αιτητή που το "Certificate in Handicraft" που κατέχει είναι του Πανεπιστήμιου του "Leeds". Επομένως, το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατέχει πανεπιστημιακά προσόντα, όπως προνοεί το Σχέδιο Υπηρεσίας, και έπρεπε ν' αποκλεισθεί από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ως μη προσοντούχος υποψήφιος. 15 20

Όσον αφορά το "M.A." που κατέχει το ενδιαφερόμενο μέρος, στο οποίο η Επιτροπή έδωσε βαρύτητα, είναι μεν πανεπιστημιακός τίτλος αλλά δεν αφορά τις Βιομηχανικές Επιστήμες και τη Χειροτεχνία, αλλά αφορά Παιδαγωγικά. 25

Τέλος, το "Diploma in Education", το οποίο κατέχει το ενδιαφερόμενο μέρος δεν πρέπει ν' αναγνωρίζεται γιατί αποκτήθηκε "externally" χωρίς το ενδιαφερόμενο μέρος να φοιτήσει σε κανένα εκπαιδευτικό ίδρυμα. 30

Με τις πιο πάνω παρατηρήσεις τα προσόντα του αιτητή είναι υπέρτερα των προσόντων του ενδιαφερόμενου μέρους.

Τέλος, αναφερόμενος στην αρχαιότητα, ο ευπαίδευτος

δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι η υπηρεσία του αιτητή στην Εκπαίδευση είναι μεγαλύτερη από την υπηρεσία του ενδιαφερόμενου μέρους και, συμπεριλαμβάνει επτά χρόνια υπηρεσία ως Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος εκτός της μικρότερης υπηρεσίας του, κατείχε τη θέση του Βοηθού Διευθυντή, θέση κατώτερη από αυτή που κατείχε ο αιτητής. Καμιά αιτιολογία δε δίνεται στην απόφαση της Ε.Ε.Υ. για την παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή.

10 Σαν δεύτερος νομικός λόγος, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση στερείται νομικής ή οποιασδήποτε επαρκούς αιτιολογίας ή και, αν στα πρακτικά των καθ' ων η αίτηση προβάλλεται οποιοδήποτε αιτιολογικό, τούτο είναι χωρίς αξία ή και προσκρούει στα πραγματικά γεγονότα.

15 Η ευπαίδευτη δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση στη γραπτή της αγόρευση αντικρούοντας τα επιχειρήματα του αιτητή ισχυρίστηκε τα πιο κάτω:-

20 (1) 'Οτι μετά την ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους σε Επιθεωρητή, το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογήθηκε για την περίοδο 1985-1986 ως Βοηθός Διευθυντής και όχι ως Επιθεωρητής.

25 Η Επιτροπή στην αξιολόγησή της για την αξία έλαβε υπόψη την απόδοση των υποψήφιων στη συνέντευξη, χωρίς όμως να δώσει περισσότερη από τη δέουσα βαρύτητα.

30 (2) Αφού έκαμε εκτεταμένη ανάλυση των προσόντων, ισχυρίστηκε πως ορθά η Επιτροπή έκρινε με βάση τα στοιχεία των φακέλων ότι οι δύο υποψήφιοι είχαν τα προσόντα που απαιτούνται από τα Σχέδια Υπηρεσίας για τη θέση και σημείωσε, όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος, το γεγονός ότι είχε μεταπτυχιακό τίτλο (Μ.Α.).

(3) 'Όσον αφορά την αρχαιότητα, παραδέχτηκε πως ο αιτητής υπερέχει σε αρχαιότητα από το ενδιαφερόμενο

πρόσωπο, αλλά το γεγονός αυτό λήφθηκε υπόψη από την Επιτροπή, όπως αναφέρεται στα πρακτικά.

(4) Τέλος αναφερόμενη στην έλλειψη αιτιολογίας, ισχυρίστηκε ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί γιατί, στα πρακτικά της συνεδρίας της Επιτροπής κατά την οποία λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, δίνεται επαρκής αιτιολογία στο πώς κατάληξε στο συμπέρασμα να κρίνει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε του αιτητή.

5

Ο δικηγόρος του ενδιαφερόμενου μέρους στη γραπτή του αγόρευση υποστήριξε την ορθότητα της απόφασης της Ε.Ε.Υ. και, αντικρούοντας τους ισχυρισμούς του αιτητή, υποστήριξε πως ορθά η Επιτροπή κατάληξε στο συμπέρασμα πως το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε του αιτητή τόσο στην αξία όσο και στα προσόντα. Η δε αρχαιότητα του αιτητή δεν μπορούσε ν' αποτελέσει καθοριστικό παράγοντα στην αξιολόγηση των υποψηφίων, αλλά σταθμίζεται μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία.

10

15

Η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις ορθά λήφθηκε σοβαρά υπόψη από την Ε.Ε.Υ., γιατί επρόκειτο για πλήρωση μίας ψηλής θέσης στην υπαλληλική ιεραρχία, όπου η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων της προϋποθέτει πρόσωπο που να διαθέτει προσωπικότητα και διευθυντικές και διοικητικές ικανότητες.

20

Τέλος, ισχυρίστηκε πως υπάρχει επαρκής αιτιολογία της απόφασης η οποία αναφέρεται στα πρακτικά της συνεδρίας κατά την οποία λήφθηκε.

25

Έχοντας υπόψη μου όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου και τους ισχυρισμούς των ευπαιδευτων δικηγόρων των διαδίκων, έρχομαι τώρα να εξετάσω την ορθότητα της επίδικης απόφασης.

30

Είναι καθιερωμένη αρχή, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, πως το καθήκον τόσο της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας όσο και της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και άλλων οργανισμών Δημό-

σιου Δικαίου που προβαίνουν σε διορισμούς, είναι η επιλογή του καλύτερου υποψήφιου με βάση το σύνολο των δεδομένων σε σχέση με τον κάθε υποψήφιο.

5 Η πιο πάνω αρχή τονίστηκε στην υπόθεση *Theodossiou and The Republic of Cyprus, 2 R.S.C.C. 44*, στην οποία αναφέρονται στη σελίδα 47 τα ακόλουθα:-

10 "In the opinion of the Court the paramount duty of the Public Service Commission in effecting appointments or promotions is to select the candidate most suitable, in all the circumstances of each particular case, for the post in question.

15 In doing so, the Public Service Commission should decide who is the most suitable among the qualified candidates on the totality of the circumstances pertaining to each one of them and should not adopt any ready-made rigid rule of thumb divorced from the circumstances and necessities of each particular case."

Η πιο πάνω αρχή υιοθετήθηκε και ακολουθήθηκε σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

20 Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας παραβίασε την πιο πάνω αρχή γιατί ο αιτητής υπερείχε από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια, αξία, προσόντα και αρχαιότητα και, ότι η Επιτροπή έδωσε υπέρμετρο βάρος στην απόδο-

25 ση των υποψήφιων κατά τις συνεντεύξεις.

Τον πιο πάνω ισχυρισμό του αιτητή θα προχωρήσω να εξετάσω αρχίζοντας από τα ευρήματα της Επιτροπής στα καθιερωμένα κριτήρια.

30 **ΑΞΙΑ** - Το εύρημα της Επιτροπής ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε του αιτητή σε αξία στηρίχθηκε, όπως αναφέρεται στα πρακτικά, στο περιεχόμενο των φακέλων, τις υπηρεσιακές τους εκθέσεις, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες, καθώς και στην απόδοσή τους κατά

την προσωπική συνέντευξη.

Όπως αναφέρεται στην αγόρευση του ευπαίδευτου δικηγόρου του αιτητή η βαθμολογία τόσο του αιτητή όσο και του ενδιαφερόμενου μέρους για το 1978-1979 ήταν 36, για δε το 1985-1986 του μεν ενδιαφερόμενου μέρους ήταν 39 του δε αιτητή 38, αλλά η βαθμολογία του μεν αιτητή ως Διευθυντή ήταν αποτέλεσμα μείζονος επιθεώρησης από τρεις επιθεωρητές ενώ του ενδιαφερόμενου μέρους ως Βοηθού Διευθυντή έγινε από ένα επιθεωρητή.

Είναι γεγονός, ότι και οι δύο υποψήφιοι μπορούν να χαρακτηριστούν από απόψεως βαθμολογίας σαν άριστοι υποψήφιοι και, με βάση ότι ο ένας βαθμολογήθηκε ως Διευθυντής και ο άλλος ως Βοηθός Διευθυντής, η βαθμολογία αυτή δεν μπορούσε ν' αποτελέσει από μόνη της στοιχείο που να κλίνει την πλάστιγγα προς όφελος του ενός ή του άλλου από τους υποψήφιους. Επομένως, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις ήταν το πρόσθετο στοιχείο που συνέτεινε στο να χαρακτηριστεί το ενδιαφερόμενο μέρος ως καλύτερο όσον αφορά την αξία.

Όπως ανάφερα πιο πάνω η επίδικη θέση είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής, και βρίσκεται ψηλά στην ιεραρχία της εκπαίδευσης.

Όσον αφορά το βάρος που μπορεί να δοθεί στην απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις όταν πρόκειται για πλήρωση μιας ψηλής θέσης στην υπαλληλική ιεραρχία επιθυμώ να επαναλάβω το τί είπα στις υποθέσεις *Zαβρού και Άλλων ν. Δημοκρατίας* (Προσφυγές 733/85 κ.τ.λ., στις οποίες η απόφαση δόθηκε στις 31/7/1989), και τα οποία υιοθετώ για τους σκοπούς της παρούσας προσφυγής:-

"... ορθά η Ε.Δ.Υ. έλαβε σοβαρά υπόψη και την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις για να διαπιστώσει την αξία τους, ιδιαίτερα μια και επρόκειτο για πλήρωση μιας ψηλής θέσης στην υπαλληλική ιεραρ-

5 χία, όπου η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων της
 προϋποθέτει πρόσωπο που να διαθέτει προσωπικότητα
 και διευθυντικές και διοικητικές ικανότητες. Σχετικές
 με το θέμα αυτό είναι οι αποφάσεις *Panayiotou and*
Another v. Republic (1968), 3 C.L.R. 639, 642; *Eleni*
Eliadou Duncan v. Republic (1977), 3 C.L.R. 153, 163;
 10 *Stylianou and Another v. Republic (1980)*, 3 C.L.R. 11,
 17; *Stylianou and Others v. The Republic (1984)*, 3 C.L.R.
 776, 787; *Loizidou-Papaphoti v. Educational Service*
Commission (1984), 3 C.L.R. 933, 941. Στην υπόθεση
Duncan v. Republic (πιο πάνω) στη σελίδα 163 αναφέ-
 ρονται τα πιο κάτω:-

15 "Furthermore, the respondent Commission gave due
 regard to the performance of the candidates at the
 interview and both interested parties were found to have
 given very satisfactory replies to questions put to them
 and generally, ' they proved to be the best candidates for
 20 appointment or promotion to the post in question' . This
 was proper, in the circumstances, because their
 personality was an important factor to be weighed by the
 respondent Commission, particularly so, in view of the
 qualifications required under the schemes of service, for
 possession by the candidates of organizing and
 25 administrative ability and ability to supervise and guide
 subordinate staff, for which the personality of the leader
 is most significant. If any authority is needed for this
 proposition, a similar approach is to be found in the case
 of *Panayiotou and another v. The Republic (1968)* 3
 C.L.R. 639 at p. 642, where it was stated by
 30 Triantafyllides, J. as he then was, ' So, rightly, in my view,
 the Commission paid due regard to the evaluation of the
 candidates made through the interviews and was, to a
 certain extent, guided accordingly in reaching its deci-
 sion' "

35 Η σημασία για τη διακρίβωση της προσωπικότητας,
 της διοικητικής ικανότητας, και της αξίας των υποψή-
 φων, σχετικά με την απόδοσή τους στις συνεντεύξεις,
 φαίνεται και από το γεγονός ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτι-

κής Υπηρεσίας στη συνεδρία της στις 24/11/1987 καθόρισε ένα αριθμό κριτηρίων, στα οποία έχω κάμει ήδη αναφορά τα οποία θα λαμβάνονταν υπόψη κατά τις συνεντεύξεις.

Στην υπόθεση *Republic v. Panayiotides (1987) 3 C.L.R. 1081*, λέχθηκε στη σελίδα 1088:-

5

"It is not always, necessarily, a reason for annulment the fact that great importance was attached to the impressions from the interviews, because the adoption of such a course may be warranted by the circumstances of a case and if such course was adopted in a manner compatible with the proper exercise of the relevant discretionary powers of the Public Service Commission, or other appointing authority, it could not be said that undue importance was given to the impressions from the interviews on that particular occasion."

10

15

Όσον αφορά την αιτιολογία για την αποτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις κρίνω αρκετό να αναφερθώ στα πιο κάτω που λέχθηκαν στην υπόθεση *Theofilides and Others v. The Republic* (Προσφυγή 96/87 στην οποία η απόφαση δόθηκε στις 25/4/1989), και τα οποία υιοθετώ:-

20

"The desirability of keeping proper records by collective organs in order that judicial control may be possible has been stressed by the Court on numerous occasions in the past. Nevertheless there is no requirement to keep full records of the questions and answers given by the candidates but ' their duty is limited to record their findings as to performance of each of the candidates at the interviews and make their comments on the basis of such findings' (See *Hadjigeorghiou v. Cyprus Tourism Organization (1986) 3 C.L.R. 1110 at 1120. Also Makrides v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 750; Hadjiantoni and Others v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1145; Andronikou and Others v. The Republic (1987) 3 C.L.R. 1237 at p. 1244.)*

25

30

35

Once there was sufficient record of their findings, as is required above, there was no further need for a more detailed record and this ground therefore must fail."

5 Στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει επαρκής αναφορά στα πρακτικά της Ε.Ε.Υ. σχετικά με την απόδοση των υποψήφιων κατά τις συνεντεύξεις, η οποία να αιτιολογεί το εύρημα της για την αξιολόγηση των υποψήφιων. Ήταν δε εύλογο στην Ε.Ε.Υ. να δώσει τη δέουσα σημασία που έδωσε στην απόδοση των υποψήφιων στις συνεντεύξεις.

10 Έρχομαι τώρα στα προσόντα των υποψήφιων.

15 Η Επιτροπή, στη δικαιοδοσία της οποίας εμπίπτει η αξιολόγηση των προσόντων και η απόφαση κατά πόσο σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας ένας υποψήφιος κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα, κατάληξε στο συμπέρασμα, με βάση τα στοιχεία που περιέχονταν στους υπηρεσιακούς φακέλους τους και το περιεχόμενο των αιτήσεων τους, πως και οι δύο υποψήφιοι κατείχαν τα προσόντα που απαιτούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας για τη θέση. Σημείωσε όμως, πως το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε μεταπτυχιακό τίτλο (Μ.Α.) και ότι στο σύνολο το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε του αιτητή σε ότι αφορά τα προσόντα.

20

25 Οι δικηγόροι τόσο του αιτητή όσο και των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερόμενου μέρους έκαμαν εκτεταμένη αναφορά και ανάλυση των προσόντων του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους σε υποστήριξη των ισχυρισμών τους.

30 Η Επιτροπή έχει, σύμφωνα με το Νόμο, καθήκον να ερμηνεύσει η ίδια το Σχέδιο Υπηρεσίας, να διακρίβώσει τα προσόντα του υποψήφιου ως πραγματικό γεγονός, και τελικά να εφαρμόσει το Σχέδιο στα γεγονότα της κάθε περίπτωσης και ν' αποφασίσει αν ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται στο Σχέδιο. Η Επιτροπή έχει την αρμοδιότητα και φέρει την ευθύνη για την ερμηνεία, έρευνα και εφαρμογή του Σχεδίου Υπηρεσίας (*Mytides and Another v. The Republic*, (1983) 3 C.L.R. 1096, 1111;

35

Karis v. Republic (1985) 3 C.L.R. 496.

Καμιά μαρτυρία δεν παρουσίασε ο αιτητής σε υποστήριξη του ισχυρισμού του ότι τα προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους δεν πληρούσαν το Σχέδιο Υπηρεσίας, ή ότι ήταν κατώτερα εκείνων του αιτητή, ώστε να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του ότι εσφαλμένα η Ε.Ε.Υ. εκτίμησε τα προσόντα των υποψήφιων. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να μετατραπεί σε εμπειρογνώμονα και να προβεί χωρίς καμιά μαρτυρία στην εκτίμηση των προσόντων των υποψήφιων και να υποκαταστήσει την εκτίμηση της Ε.Ε.Υ. που, στην αρμοδιότητά της, εμπίπτει η αξιολόγηση των προσόντων. Τότε μόνο το Δικαστήριο επεμβαίνει αν ικανοποιηθεί ότι η αξιολόγηση της Επιτροπής ήταν εσφαλμένη, ή με βάση τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, η απόφαση της δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν έχω ικανοποιηθεί ότι η αξιολόγηση της Ε.Ε.Υ. αναφορικά με τα προσόντα των υποψήφιων δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή, ή ότι ήταν αυθαίρετη και εσφαλμένη.

Όσον αφορά το θέμα της αρχαιότητας είναι αποδεκτό ότι ο αιτητής υπερέχει αισθητά του ενδιαφερόμενου μέρους. Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι "η αρχαιότητα είναι ένα από τα στοιχεία που σταθμίζεται μαζί με τα υπόλοιπα, δεν αποτελεί δηλαδή από μόνο του καθοριστικό παράγοντα στην αξιολόγηση των υποψήφιων" (Σχετική είναι και η πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις Προσφυγές 870/87 και 873/87 Ζαπίτη και Άλλου ν. Δημοκρατίας, που δόθηκε στις 15/5/1989 και δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί).

Όπως ανέφερα πιο πάνω στην απόφασή μου, ήταν καθήκον της Ε.Ε.Υ. να διορίσει τον πραγματικά καλύτερο από τους υποψήφιους. Σε περιπτώσεις διορισμού σε θέσεις ψηλά στην ιεραρχία η Επιτροπή, όπως και κάθε άλλη αρχή που προβαίνει σε διορισμούς, έχει ευρύτερη διακριτική εξουσία. Στην υπόθεση *Frangos v. The Republic*, (1970) 3 C.L.R. 312, στη σελίδα 343 λέχθηκαν τα εξής:-

5 "Before concluding I might refer, also, in this respect, to case 2338/64 which was decided by the Greek Council of State; it was stressed therein that in selecting the most suitable candidate for appointment to high office in the administrative structure the appointing authority is vested with quite wide discretionary powers."

10 Η πιο πάνω αρχή επαναλήφθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση *Ierides v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 165, όπου στη σελίδα 183 λέχθηκαν τα εξής:-

15 "In the light of all the foregoing, as well as of the contents of the judgment of the learned trial Judge against which this appeal has been made, we have not been satisfied by the appellant that, even though he might, in the abstract, have appeared to be a better public officer than the interested party, the respondent Commission has, in the context of the very special circumstances of this case, exceeded the extreme outer limits of its relevant discretion in selecting the interested party as more suitable than the appellant for the of a unique nature post concerned; and it must not be lost sight of, in this connection, that, as fairly conceded by counsel for the appellant, when selection is made for a post so very high up in the public service, such as in the present case, the appointing organ has a very wide discretion indeed (see, inter alia, *Frangos*, supra, at p. 343 and the decisions of the Council of State in Greece in cases 1542/1967 and 1543/1967)".

30 Επίσης στην υπόθεση *Simillis v. The Republic*, (1986) 3 C.L.R. 608, (η οποία επικυρώθηκε στην Αναθεωρητική Έφεση 583 στις 18/3/1988) στη σελίδα 613 διαβάζουμε:-

35 "... More so in the present case applies what was held in *Frangos v. The Republic* (1979) 3 C.L.R. 312, by reference to the Decision of the Greek Council of State No. 2338/1964, that in selecting the most suitable candidate for appointment to high office in the

administrative structure -and the sub judge post is no doubt a high office in the Educational Structure- the appointing authority is vested with quite wide discretionary powers."

Είναι καθιερωμένη αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι το Δικαστήριο δεν προβαίνει στην ακύρωση μιας απόφασης προαγωγής όταν η απόφαση αυτή είναι σύμφωνη με το Νόμο και είναι εύλογα επιτρεπτή, εκτός αν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή (striking superiority) έναντι του υποψήφιου που διορίστηκε. Η πιο πάνω αρχή έχει συνοπτικά επαναληφθεί στις Αναθεωρητικές Εφέσεις 789, 791, 796, *Μιλτιάδους και Άλλων ν. Δημοκρατίας* (που δόθηκε στις 30/5/1989) και στην οποία έχουν λεχθεί σχετικά τα εξής:-

"Η υπόθεση αυτή θα κριθεί με βάση τις αρχές που έχουν καθιερωθεί από το Δικαστήριο τούτο:-

1. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή.

2. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου για προαγωγή ή διορισμό, με την κρίση του αρμόδιου οργάνου."

(Βλ., μεταξύ άλλων, *Alexandros Christou & Others and The Republic (Public Service Commission) 4 R.S.C.C. 1*, σελ. 6·*Charalambos Georghiades and Another v. Republic (Public Service Commission) (1970) 3 C.L.R. 257*, στη σελ. 268· *Odyseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission) (1976) 3 C.L.R. 74*, σελ. 82·*Piperi and Others v. Republic* (ανωτέρω)· *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.I.R. 852). Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψήφιου που διορίστηκε ή προάχθηκε - (*Niki Michael (No. 1) v. Republic (Public Service Commission) (1975) 3 C.L.R. 136*· *Evgeniou*

v. Republic (1979) 3 C.L.R. 239; *HjiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041."

5 Επίσης στις υποθέσεις *Georghiou and Others v. The Republic* (36/86 κ.τ.λ. στις οποίες η απόφαση δόθηκε στις 30/3/1988) λέχθησαν τα ακόλουθα:-

10 "The Administrative Court does not annul a decision of an appointing Authority, such as the respondent Commission, which, in accordance with the Law applicable to, and the facts of a particular case, was reasonably open to such Authority - (see *inter alia*, *Georghiou v. The Republic (supra)*; *Petrides v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 341, 350; *Papadopoulos v. The Public Service Commission* (1985) 3 C.L.R. 405, 413; *Republic v. Zachariades (supra)*).

15 The duty of this Court is to see whether the Authority exercised its discretionary power in conformity with the statutory provisions and the rules and requirements of Administrative Law in general, including good faith. So long as the Authority acted within those limits, the Court cannot interfere. It cannot substitute its own opinion as
20 to the merits of the candidates for that of the Authority.

25 An Administrative Court cannot intervene in order to set aside the decision regarding such selection, unless it is satisfied, by an applicant in a recourse before it, that he was an eligible candidate who was strikingly superior to the one who was selected, because only in such a case the organ which made the selection for the purpose of an appointment or promotion is deemed to have exceeded the outer limits of its discretion and then, therefore, to
30 have acted in excess or abuse of this power; also, in such a situation the complained of decision of the organ concerned is to be regarded as either lacking due reasoning, or as based on unlawful or erroneous or otherwise invalid reasoning. The onus of establishing striking superiority lies always on the applicant in a
35 recourse."

Στην προκειμένη περίπτωση, με βάση τα επιχειρήματα των δικηγόρων του αιτητή, σε συνάρτηση με όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και ότι ο αιτητής δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

5

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή για έλλειψη αιτιολογίας ή επαρκούς αιτιολογίας, βρίσκω ότι δεν ευσταθεί γιατί η αιτιολογία φαίνεται καθαρά από το περιεχόμενο των πρακτικών της συνεδρίας, στην οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση.

10

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δεν κάνω διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.